

Celo leto	12 K
Pol leta	6 K
Četrt leta	3 K
Mesečno	1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 3.

Maribor, dne 8. januarja 1912.

Letnik IV.

Hvala lepa.

„Naš teden“ je za nami. Ni bil zaman. Naše besede so padle na rodovitna tla, naši pozivi so bili govorniki umevajočim srcem: vrste naročnikov za našo časopise so se že do sedaj krepko razširile. — „Straža“, „Slovenski Gospodar“ in „Naš Dom“ so dobili celo število novih naročnikov. Čutimo se zato dolžne, da rečemo na tem mestu vsem, ki so pripomogli k temu vspehu, prisrčen: Hvala lepa! Zlasti onim, ki so pridobili novih naročnikov za našo „Stražo“, iskren: Bog plačaj! Ta zahvala naj bo ob enem pa tudi poziv. Vsi oni, ki do sedaj še niso storili svoje dolžnosti, naj vsaj sedaj popravijo zamujeno in nam pridobijo novih naročnikov. Prosimo tudi vse zaupnike, katerim smo vposlali nabiralne pole za „Stražo“, da nam iste kakor hitro mogoče, napolnjene z novimi naročniki, vrnejo. Mnogo, mnogo je še slovenskih hiš po širni domovini, v katerih bi morala biti naša „Straža.“ Pripeljte nam vse te v naš krog in že vnaprej vam kličemo:

Hvala lepa.

Prof. Robič o obstrukciji.

Tudi deželni odbornik profesor Robič je iskal priložnost, da javno pove svoje misli o taktiki naših deželnih poslancev. Napovedal je za dne 6. t. m. shod v St. Ilju v Slov. goricah. Njegova izvajanja je stranka z napetostjo pričakovala. Prof. Robič je mož resnega mišljenja in čela, ki dobro in mnogokrat prevdara prej vsak korak, predno ga naredi. Za to njegovo lastnost-vedo tudi nasprotniki in vsled tega so Robičeva izvajanja na vse strani tem večjega pomena.

Dvorana Slovenskega doma je bila nabito polna. Predsedoval je šentiljski župan gospod Thaler. Deželni odbornik Robič izvaja med drugim:

Vršila so se sicer zaradi delamoznosti deželnega zbora med vlado in poslanci pogajanja, vendar doseđaj niso dovedla do nobenega rezultata. Niti v

gospodarskem, niti v narodno-političnem oziru niso obljube take, da bi mogle Slovence zadovoljiti in slovenske poslance nagniti, da opustijo obstrukcijo.

Tudi način, po katerem hoče deželnozbornska večina pokriti strašansko velik deficit v deželnem gospodarstvu, je tak, da ga slovenski poslanci ne morejo pod nobenim pogojem sprejeti.

Deželni odbornik Robič je kazal tudi na proračune zadnjih let in z njimi dokazal, kako se je finančno stanje dežele pod vladanjem nemško-nacionalne večine od leta do leta poslabšalo.

O prejšnji liberalni večini, ki je morala narediti prostor sedanji nemško-nacionalni, se vsaj to lahko trdi, da se je veliko trudila za red v deželnem gospodarstvu in pravočasno našla pokritje za nove zahteve.

Govornik je podprl svoja izvajanja s točnimi številkami. Z velikim odobravanjem se je sprejelo poročilo prof. Robiča in nazadnje so se sklenile nastopne resolucije:

Volilci, zbrani na političnem shodu dne 6. jan. 1912 v Slovenskem domu v St. Ilju v Slov. goricah sklenejo sledeče:

1. Izrekajo svojim slovenskim deželnim poslancem štajerskim popolno zaupanje ter se jim zahvaljujejo, da tako možato zastopajo koristi svojih volilcev

2. Priporočajo svojim deželnim poslancem, naj tudi nadalje v deželnem zboru z obstrukcijo zabranijo krivice, ki se gode nam po nemško-nacionalni večini v deželnem zboru. Posebno pa priporočajo še svojim poslancem, naj skušajo zabraniti zvišanje deželnih doklad za 25%.

Dostavek uredništva: Ako se sprejme zvišanje učiteljskih plač, bo letos imela dežela rednega primanklaja 7 milijonov. Izrednih dolgov pa ima dežela okroglo 40 milijonov. Vsega primanklaja je torej 47 milijonov! To vzorno gospodarstvo si upajo slovenski liberalci braniti nasproti našim poslancem!

Shodi.

Naši shodi morajo biti Nemcem že zelo neprijetni. Prej nekđaj so nemški listi pisali, da na naše shode prihajajo samo kravji hlapci in dekle, kar bi

Mali smo od straha odbežali, če smo na kero naleteli, odrašeni pa so joj poglednoli na prste, če jih je mela pet — kakpada jih je mela — pa so jo nemišeno razmrevarili. Bogo stvar božjo! Čudno, da tudi Göres piše od žab s coprnkami v dotiki.

To povedati se mi je zdelo potrebno, ka zvemo, zakaj so coprnice še to od hudiča terjale.

Zaj neso več tak künštini ljudje, ka bi znali kaj včiniti, pa tudi ne tak nori, ka bi to vervali.

Začnimo zaj tan, ge smo pri risi ostali.

Vrag je reko:

„Vse to dobiš, če se odpoveš temi, kaj jas terjan!“

„Se odpoveš Bogi oči?“

„Se odpoveš Bogi sini?“

„Se odpoveš Bogi sv. dihu?“

„Se odpoveš Mariji, materi božjoj?“

„Zapišeš meni svojo dušo?“

Če se je vsemi odpovedo, je dobjo, kaj si je želejo, pismo z jegovoj dušoj pa si je hudič sabo odneso. Če pa se ne vsemi odpovedo, se je mu je pa hūdo godilo.

Neki možak je pri Mariji reko:

„Toto pač ne!“

Pa ga je vrag vrgo v nekšo trne, ka je tri dni hodjo domu.

Kerih dušo je mejo vrag zapisano, so se žmetno spokorili. Bog zno, kak dugo so mogli tnešnik moliti, doklič ne upalo pismo, v kerem bla duša vragi zapisana, na bostelo.

Čudno pa je to, ka so se risi resen po travniki poznali. Okrogli so bli, kak da bi jih najlepše s cirklnom potegnó. Po risi je bla trava jako zelena, lepša pa veča kak ondi, tako ka so se risi že od daleč poznali. Vidli smo je, gđa smo sūšili. Če smo prišli do kerega, so neki stari možak rekli:

„Grde coprnice, že pa risi!“

Blūži pota ne blo videti risa, tudi po drugih travnikih risa nihče ne naletjo, na toten pa sen jih vidjo kaj san najmenje pet ali šest. Ali je vrag že s

nazadnje za demokratično stranko tudi ne bilo nič čudnega, ampak to jim sedaj ne zadošča vt. Zadnja „Marburgerca“ je prinesla članek, v katerem naravnost dokazuje, da naših 13 shodov dne 31. decembra 1911 sploh bilo ni, ampak da so se rodili le v glavah slovenskih časnikarjev. Zares izbornó. Tukaj se neha vsako protidokazovanje, nam ostaja le dolžnost, da poročamo o novih shodih, katere naj blagovoli zopet nemška javnost utajiti.

Laški trg.

Včeraj dno 7. t. m. se je vršil tu občni zbor političnega društva za laški okraj in sicer po rani službi božji v veliki dvorani pivnice. Dvorana je bila natlačeno polna samih vplivnih in odličnih mož laškega okraja. Shodu je predsedoval načelnik političnega društva.

Obširno poročilo je imel državni in deželni poslanec gospod Pišek, ki je poročal o deželnem zboru in jasno razložil politični položaj.

Govoril je tudi državni in deželni poslanec dr. Benkovič.

Vsi zbrani volilci so z napetostjo sledili izvajanjem gospodov poslancev. Izrekli so poslancem S. K. Z. soglasno svoje popolno zaupanje in jih pozivali ne odnehati prej od obstrukcije, dokler se ne ustreže upravičenim zahtevam slovenskega Spodnjega Štajerja.

Sv. Križ tik Slatine.

Izbornó se je obnesel pri nas nedeljski shod S. K. Z. Ob preobilni udeležbi — bila je polna čitalnica braln. društva in še dvakrat več jih je bilo zunaj odprtih vrat zvestih poslušalcev — nam je pojasnil gospod deželni poslanec Jakob Vrečko stanje deželnega zbora in vzrok obstrukcije ter dokazal s številkami nezasišne krivice, ki nam jih zadaja ohla nemška večina v Gradcu. Ne le, da je Spodnji Štajer v primeri s Srednjim in Zgornjim Štajerjem daleč zapostavljen, hoče nam hvalkoplavevalec ta ošabna nemška večina k itak že pomembnim 50% še dodati neznosno breme 25%, torej skupno 75%, na rame. Za plačevanje naj je slovenski denar dober, slovenski kmet, ki ga vplačuje, pa povsodi pri deželnem gospodarstvu daleč zapostavljen?!

Zoper to nečuvne krivice je nastalo, kakor se samo ob sebi razume, veliko ogorčenje in sklenila se je naslednja resolucija:

kum v totih risih gučo ali ne, tega pa van ne ven povedati. Pač pa še se zaj vidjo trije trisi, tan kak je žberna, eden veki, dva pa mala, pa prek ceste, na Filipa Novaka travniki dva. Do prvega totih je od vekoga risa v žberni, trajk po keren rase, ravno takšna trava, kak po risih. Na to me je spotjo neki moš, dosti mlajši kak sen jas. 4. septembra 1911 sen šo osebnó gledat, pa sen se prepričo, ka še se risi vidijo zaj.

Šres evenske travnike bla pot v Medžimurje. Ne redkeni so se lasje skos den ježili, dere je šo sam po poti, kaj pa še-le po noči.

Pa kaj nebi, če se je teko gučalo, teko pravilo, če blo teko guča, teko pravlic od totega travnika.

Povedo sen že, ka je polovico totega travnika kúpjo Hildebrand. To so vzeli pametni kmetje od nje-ga v najem, pa si osnovali žberno. Vseh trijesti plúgov so zagradili z precí debelimi stebdami, postavili so štale, prostor pa so prilično razdelili, ka se žrebeta zaj tu zaj tan pasejo. Doklič ne pride red na felat, odločeni za pašo, zrased prav lepa paša. Žrebeta drčeje prosto po travniki. Privezane neso po noči, ne po dnevi. Ker se žrebeti polubi, ta gre, ge se čo pastí, tuj se pase. Nešterne pa bižijo v skoke, ka se kadi za njimi. To so žrebeta, bistre kak jele-ni, noge majo zdrave kak srne, život je gladak kak ščuka. Večer grejo lepo mirno v štalo spat. Kero si je žrebe zvolilo od začetka, pri tisten spi do jeseni. Žrebete so jako krotke. Če prideš na pašnik, se ti jih hitro več približa, pa te z gobcen v hrbet drúk-hajo. Čejo meti: cukar, kruh pa še kaj takšega.

Leta 1910 bla v Preči premja za kunje cetege cesarstva. Dve žrebeti iz žberne ste bli zbrani za Beč. Püconjova s Cvena pa Rajhova sHažgaže v Lot-merki. Lepe peneze so prnesli mürski poslanci iz Be-ča, pa še prvo premjo za kunjerejo: neko zlato kupico. Kupa je bila en čas na ogled pri Juški Rajh na Moti, ki je načelnik žberne, te pa so jo mogli poslati v Gradec v muzej, ge bo za skos svědok naše kunjereje.

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

Branek in Dolnjigrad.

s posebnim ozirom na „Cvenske travnike“ in „Cven-ski marof.“

(Dalje.)

„Hote zaj deca“, so rekli mati, „če bo nit cela, je Frančika obrana, če pa je zgoreta, pa je ne.“

Nit bla cela. Lehko je zjoj šivo kak prle. Mati so cviren razrezali, da ga so kúp zdevali. Na kóko kúpov sen pozabjo. Jajec so oboleli, lišcanje pa razdelili na tote kúpe. Pečeno jajce je mogla sestra po-jesti, z drugin so jo pokadili. Dete blo zdravo. Bržčas ga je grizlo.

Nekša štrkinja (šterc, šterkinja = berač, beračica) je prišla, se deteti dobrikala, pa jo varvala. Baba odide, dete pa se je začelo jokati, pa med prstmi vkúpeti. Znamenje, ka je obrana.

Hajtedeno! Bijo sen štúcent, pa mi to pač ne šlo v glavo. Pomotan jajec v cviren, pa ga zakópan v ogen. Tudi zaj nit ni zgorela. Jajce ma pač toto moč.

Hasek so že neke od lúckih krav jemale wak. Vojko si je privezala za tram, za vojko pa je dojila lúcko kravo, ali pa se je vrgla v krapavice, zlezla na vümen druge krave, pa jo počecala.

Rajhov hlapec na Cveni je pre najšo takšo žabo na vümeni njihove krave.

„Čakaj, baba, bomo že vidli, kera si“, reče pa joj spústi s krampo eno oko.

Drügi dan bla ova Küníčjaková na eno oko slepa. Kakpada, nihče ni zno, gđa se je to zgodilo, gučijo pa še to zaj.

Kakih dvajsti let mlajši moš od mene mi je povedo, dere se mu to preštejo, da je osleplena coprnica bla goreh povedana. Jas sen drügo ime čüjo.

Vün — naravnost — za coprnice smo meli tiste neke žabe: krapavice, strničnice.

Volilci, zbrani dne 7. januarja 1912 na zborovanju S. K. Z. pri Sv. Križu tik Slatine, odločno obsojajo postopanje večine nemških poslancev v Gradcu nasproti slovenskemu ljudstvu in odobrujejo obstrukcijo slovenskih poslancev, katerim izrekajo sivo je popolno zaupanje in jih pozivajo, naj grejo neustrašeno in odločno v boj proti krivici in nasilju. Z vse odločnostjo pa tudi odklanjajo, da bi se zvisale deželne doklade in to kar za celih 25% naenkraf!

S pristrčno zahvalo za zvesto delovanje in z izrazom popolnega zaupanja vseh poslancev gospodu deželnemu poslancu Jakobu Vrečko, kakor tudi poslancem S. K. Z. je blagi starček, tridesetletni župan gospod Martin Debelak zaključil nad vse krasno vspehi shod.

St. Jurij v Slov. gor.

Naša kmetijska podružnica je imela včeraj dne 7. t. m. svoj občni zbor.

Otvoril in vodil je zborovanje načelnik podružnice, državni in deželni poslanec gospod Iv. Roškar, ki je podal tudi poročilo o delovanju podružnice v letu 1911. Posneli smo iz tega poročila, da je podružnica res vzorno delovala. Razdelila je med svoje člane razne gospodarske potrebščine, prirejala gospodarska predavanja in sestanke.

Pa Roškarjevemu govoru je dobil besedo poslovodja Franc Zebot iz Maribora, ki je govoril o skupni prodaji živine potom Osrednje zdruge in o pomanjkanju delavcev na kmetih. Navedel je še tudi sredstva, kako bi se dalo tem velikim nedostatom odpomoci.

Po tem govoru sta podala tajnik gospod Hinko Fanecl in blagajnik gospod F. Ferline svoja poročila.

Vspehi vsega zborovanja je bil, da je pristopilo mnoge novih članov ter so vsi kmetje naročili raznih gospodarskih potrebščin. Omenjamo tudi, da so zborovalci izrazili ogorčenje nad tem, da se je v kolektoru v. kr. kmetijske družbe navedla nemška barva, dočim se je pa našo slovensko trobojnico zamolčalo.

Jarenina.

Na praznik sv. Treh kraljev smo imeli, kakor vsako leto, občni zbor našega bralnega društva. Po večernicah se je zbralo mnogo občinstva, zlasti mladine, v čitalničnih prostorih. Najprej smo slišali poročila o delovanju v pretečenem letu. Bilo je prav mnogo dela in se je društvo po svoji stari navadi prav živahno vdejavalo. Zlasti se je mnogo čitalo. Knjižničar je izposodil nad 1000 knjig in jih bo v prihodnjem letu še več, ker so zbrani sklenili, da bodo od sedaj naprej pridno čitali tudi gospodarske knjige.

Pri volitvi novega odbora so bili izvoljeni: čl. gg. J. Čížek, dekan, Martin Vrzeljak, kaplan, Franc Sekol, Franc Roškar, Alojzij Drozg, Mihael Flakus, J. Breg, L. Supanič.

Pa končanem občnem zboru je govoril urenik Kemperle o draginskem vprašanju in je toplo priporočal čitanje zlasti gospodarskih knjig. Enournemu govoru so zbrani pazno sledili in so ob koncu živahno ploskali.

Gospod Franc Sekol je krepko naslikal raziko med poštemim slovenskim kmetom, ki mnogo čita, in med nezavednim nemškutarjem, ki sedi samo po gostilnah. Za svoja izvajanja je žel toplo pohvalo.

Zborovanje je zopet doprineslo dokaz, da koračka ponosna Jarenina krepko na čelu naših obmejnih občin.

Spodnja Poljskava.

Podružnica „Slovenske Straže“ za Slovensko Bistrico in obe Poljskavi je priredila v nedeljo dne 7. t. m. svoj občni zbor v gostilniških prostorih gospoda Lampo. Dasi je mladina popolnoma na tihem razglasila to zborovanje, je bila vendar udeležba nepričakovano velika. Mladeniči in dekleta domače in slovenjebistriške župnije so v navdušenih besedah vzbujali navzoče k narodni zavednosti ter jim kazali pot, po kateri je hoditi poštemu in zavednemu Slovincu zlasti v današnjih, bojnih polnih časih. Nastopilo je 11 govornikov s kratkimi, poučnimi govorčki. Z veseljem smo jih poslušali in hvaležni jim smo, da so prinesli navdušenje za sv. vero in mili naš slovenski jezik v našo od nemškutarjev tako ogroženo vas.

St. Ilj v Slov. goricah.

O lepem shodu, ki se je vršil na kraljevo dne 6. t. m. v Slovenskem domu, poročamo deloma že na prvem mestu. Omeniti še moramo potek zborovanja.

Shod je otvoril domači župnik častiti gospod Vrečko. Pozdravil je došlega deželnega odbornika gospoda Robiča in v obilnem številu zbrane može.

Navdušeno pozdravljen povzame besedo gospod Robič, o njegovih izvajanjih poročamo že drugod. Omeniti pa moramo, da so zborovalci z medklci odobraval postopanje naših poslancev v deželnem zboru; ko je omenjal gospod Robič krivično postopanje nemško-nacionalne večine, so se čuli klci izmed vrst priprostitih kmečkih mož: „Obstruirajte naprej, če nam ne dajo tega, kar nam gre!“ „Proč od Gradca!“ „Ne dovolite novih višjih doklad!“ „Naj Nemci sami plačujejo svoje dolgove!“ itd. Gospod odbornik je omenil tudi, da bomo imeli mogoče nove volitve za oč. zbor. Volilci so navdušeno klicali: „Dobro, pa bomo zopet stare korenjake, sedanje poslance, volili! Volitev se ne bojimo!“

K stvari so še povzeli besedo predsednik shoda, župan gospod Thaler, župnik Vrečko in Zebot.

Ob koncu shoda se je sprejela resolucija, ki je tudi omenjena na uvočnem mestu. Efekt shoda je bil: ljudstvo stoji trdno in zvesto na strani svojih poslancev in popolnoma odobrava obstrukcijo v dež. zboru.

Jurklošter.

Da so prebivalci naše župnije skoro brez izjeme v krščanskem taboru, je zopet pokazala včerajšnja nedelja. V prvi vrsti je bila mladinska nedelja, pa tudi odrasli so pokazali z veliko udeležbo, da se zelo zanimajo za pravo krščansko izobrazbo tistih, ki so poklicani, da kmalu stopijo na njihovo mesto.

Na povabilo tukajšnjih mladeničev je prišel dr. Hohnjec. V cerkvi je na podlagi nedeljskega evangelijskega o 12letnemu Jezusu tolmačil edino prava načela mladinske vzgoje.

Po cerkvenem opravilu je bil shod v župnišču. Dr. Hohnjec je zbrani množici, ki je napolnila jako obsežne zgornje prostore v župnišču, podal sliko našega izobraževalnega dela med ljudstvom, posebno med mladino.

Mladeniči so govoru pritrjevali ne samo z besedami, temveč pred vsem z mnogobrevilnim pristopom v novoustanovljeno mladniško zvezo.

V njen odbor so bili izvoljeni naslednji mladeniči: Franc Vrečko (Voluš), Anton Zorko (Marijina vas), Franc Senica (Rudenik), Jožef Oevirk (Lahovgraben), Anton Zupanc (Lahovgraben), Ivan Kozmus (Henina), Marko Tacar (Marijina vas), Mat. Krajnc (Lahovgraben), Franc Pušnik (Sv. Trojica), Alojzij Oevirk (Lahovgraben).

Mladeniči, sedaj pa na delo!

Poučni tečaj.

Opozarjamo ponovno na poučni tečaj, ki se vrši v sredo dne 10. t. m. pri Sv. Križu tik Slatine. Na dnevnem redu je več zanimivih predavanj vodi teljev našega krščansko-socialnega gibanja na Spod. Štajerskem dr. Korošca in dr. Hohnjeca. Začetek predavanj ob 8. uri zjutraj. Vršijo se v sobi bralnega društva. Pridite v obilnem številu! Čas, ki ga žrtvujete, bo bogato poplačan. Pridobili si boste novega znanja in vaše duševno obzorje se bo mogočno razširilo.

Politični pregled.

Dr. Ebenfoch obolel.

Bivši minister in vodja krščansko-socialne stranke dr. Ebenfoch je bil dne 5. t. m. previden. Zdravje pa se mu je pozneje nekoliko izboljšalo.

Iz krščansko-socialnega tabora.

Zborovanje župnikov nemških krščanskih socialcev se je vršilo v soboto dne 6. t. m. na Dunaju ob obilni udeležbi. Sklicatelj, deželni maršal princ Lichtenstein, je vspešno navzoče k složnosti. Nato se je predlagal nov strankin statut, ki je bil tudi sprejet. Župan dunajski, hr. Neumayer, je poročal o oddaji komunalnih del ter stavil tozadevne predloge, da se odpravi brezposelnost delavcev.

Turčija.

V zbornici je izjavil veliki vezir, da vstaja tudi novi kabinet pri spremembi § 35 ustave, češ, da ima v vseh ustavnih državah vladar pravico razpustiti zbornico. Voditelj mladoturkov Seyid je stavil predlog, naj zbornica sklene v poimenskem glasovanju, da zborniča takoj preide v razpravo o spremembi § 35. Opozicija je stavila predlog, naj se preje vpraša senat, ali obstoja konflikt. Razvila se je zelo živahna debata, kateri predlog ima prednost.

Vkljub protestom opozicije so pričeli mladoturki glasovati o Seyidovem predlogu, ne da bi se bilo preje glasovalo, kateremu predlogu gre prednost. Opozicija je med silnim hrupom zapuščala dvorano, poslanca Ferid in Dalaat bi se bila kmalu stela.

Slednjic je sprejela zbornica Seyidov predlog s 103 proti dvema glasovoma, predlog opozicije pa je propadel z 90 proti 100 glasovom.

Raznoterosti.

Cesar. Zdravstveno stanje našega cesarja je v vsakem oziru trajno dobro. Vladar je popolnoma zdrav. V nedeljo zjutraj ob 7. uri je prisostvoval sv. maši v grajski kapeli in je zatem sprejel poročila generalnih pribočnikov Paara in Bolfrasa. Ob 10. uri predpoldne je sprejel v avdienci kneza Montenuovo in barona Skerlesa.

Politiki so govorili. O naših shodih pišejo liberalni dopisniki v „Slov. Narodu“: „Na polovici teh shodov so govorili „politiki“ Meško, Terglav, Novak, Vrečko —“. Seveda, kaj pa je sploh poslanec Slovenske kmečke zveze proti kakemu dr. Kukovec ali celo Lesničarju in Spindlerju? Velika ničla! Vse slovensko ljudstvo poslušala le tedaj, kadar ti velmožje odpre svoja usta. In tako so dne 6. in 7. t. m. šli ti veliki politiki med ljudstvo in govorili tamkaj o obstrukciji. Ljudstvo je kar vrelo k njihovim shodom, le ne-

katere sitne, a sicer poštene žene, so odsvetovale svojim zakonskim možem, naj ne hodijo na dr. Kukovecove shode.

Liberalna stranka je dne 6. in 7. januarja na a željonec v priredila štiri shode proti obstrukciji. Vsled tega štajerski stranki sploh ni trebalo prirediti nobenega shoda.

Osebnosti. Gozdarski svetnik Franc Donner v Celju je stopil v pokoj. — Dr. Peter Jokits v Brežicah je imenovan okrajnim zdravnikom. — Karol Rudel in Karol Reicher v Mariboru sta imenovana višjim davčnim oskrbnikom.

C. kr. okr. sodnija v Celju in zdravstveno stanje. Iz človekoljubja objavljamo, da mora pri tej sodniji v treh sobah, ali bolje rečeno: luknjah, delati 18 pisarniških ter pomožnih uradnikov in slug. Če se pomisli, da morajo ti reveži osem ur in več na dan skoraj eden na drugem sedeti ter pri toliko petrolejkah, katere proizvajajo dan na dan neznošen, zdravju kvarljiv smraček, naporno delati ter da so te luknje ob enem še tudi čakalnice za stranke, si pač lahko vsakdo predstavlja higijenično stanje pri tej sodniji. Država zahteva vendar povsod higijeno, sodnija kaznuje dejstva, katera isto zavirajo, pri tej le sodniji pa se ne vidi bruna v očesu. Ni dovolj, če ima sam krasno dvorano za pisarno, ampak naj se pomisli, da so podrejeni uradniki tudi ljudje, kateri imajo pravico do zdravih razmer. Z gotovostjo se pa lahko trdi, da so jetniki pri tej sodniji v tem oziru na boljšem, kakor pisarniški uradniki!

Lepa zmaga S. K. Z. Od Sv. Petra na Meč vedovem selu nam pišejo: Pri občinskih volitvah, ki so se vršile dne 4. t. m. ob ogromni udeležbi — nad 200 volilcev — je prodrla S. K. Z. z 9 kandidati, nasprotniki, pristaši Narodne stranke, so prodrli le s 3 kandidati. Župan sam je propadel. Počrta se je liberalna trdnjava, zato veliko veselje med našimi volilci. Nasilstva nasprotnikov so bila naravnost nečuvna. Pa nič ni pomagalo, zmaga je naša. Za Poniško, Šmarjem, Sladko goro — Sv. Peter! Liberalno gospodarstvo na celi črti propada — to je sad smotrenega dela naših organizacij!

Štajerski deželni zbor je sklican na 16. t. m. „Tagespost“-a z dne 6. t. m. piše: „Voditelj klerikalnih štajerskih Slovencev, deželni odbornik Robič in poslanec dr. Korošec sta imela včeraj pogovor z namestnikom grofom Clary-jem, ki se je končal z izjavo Slovencev, da Slovenci še sedaj nimajo povoda, da bi spremenili svojo taktiko. Kot vzrok se navaja: Slovenski klub še tudi danes zavzema stališče obstrukcije, ker ni dobil za uresničenje gotovih zahtev, ki jih je stavil, prav nobenih garancij. Nadalje ni dobil Slovenski klub dosedaj še nobenih uradnih naznanil o načinu pokritja primanjkljaja v tekočem budgetnem letu: do sedaj znanih predlogov za pokritje, namreč zvišanje doklad, pa Slovenski klub ne more sprejeti.“ „Tagespost“-a piše dalje: „Dodatno k temu smo izvedeli od dobro informirane strani: Stališče klerikalnih Slovencev je že od pretečenega tedna sem poznano. V mnogih posvetovanjih so dobili slovenski voditelji prepričanje, da za sedaj še ni prišel trenutek, opustiti obstrukcijo. Slovincem se ni novih volitev prav nič bati, temveč je verjetno, da z ozirom na gotove osebnost zadeve dr. Kukovec, pribore tudi ta edini liberalni mandat. Kar se pa tiče končno zvišanja učiteljskih plač, radi česar se je nemško-nacionalna večina v deželnem zboru prizadevala, da odpravi obstrukcijo, nimajo pri tem klerikalni Slovenci nobenega interesa, ker je slovensko učiteljsko skoraj brez izjeme v liberalnem taboru.“ — Druga verzija, o kateri meni „Tagespost“, da je pravilnejša, se glasi: „Slovenci hočejo razpust deželnega zbora in upajo, da jim prinesejo nove volitve pridobitve. V očigled teh razmer se je zmanjšalo upanje za delamožnost štajerskega deželnega zbora. Vkljub temu je sklican deželni zbor na 16. t. m. in bode — če ne sprejme Slovinci svojega stališča, par dni pozneje razpuščen.“ — „Grazer Volksblatt“ pa piše v sobotni številki: „Vprašanje je, kakšne posledice bode izvajala vlada iz izvajanj Slovencev. Brzkone se bode sklical deželni zbor. Sicer se že govori o tem, da ima c. kr. namestnik v žepu dovolilo za razpust deželnega zbora, pa tako hitro se ne bode streljalo. Na vsak način se bode storil poskus, dati prebivalstvu priložnost, da je vlada pri koncu in da ne bode preostajalo nič drugega, kakor da se bo apeliralo na volilce. Če bodo pa nove volitve položaj izpreminile, je pa še-le vprašanje. — In ravno razpusta se boji nemška svobodna večina, ker njeno dosedanje finančno gospodarstvo nikakor ni v stanju, da bi si pridobilo naklonjenost volilcev, posebno, ker ima vrhu tega še računati z uporom razočarane učiteljskega. Slovenska ljudska stranka si pa veliko lažje dovoli luksuz volilnega boja, ker ista lahko stopi pred volilce v narodni togi, in vrhu tega pa še lahko navede dejstvo, da je odvrnila nameravano težko gospodarsko oškodovanje svojih volilcev z nameranim zvišanjem doklad. Z veliko spretnostjo so razumeli Slovenci, spravi v ospredje vprašanje o pokritju deficita v deželnem gospodarstvu. Brez dvoma so potrebne deželne finance temeljitega saniranja. Večina v deželnem zboru se ogiblje te reforme. Ona le životari in nima niti toliko poguma, da bi kaj povedala o žalostnem položaju deželnih financ in osobito o novih bremenih deželne bolnišnice. Nadaljuje se stari sistem, le da bi ljudstvo ne zvedelo, na kak način je nemško-nacionalna večina iz gole nezmožnosti uničila deželne finance. In to Ahilejevo peto so Slovenci srečno iztaknili, zaforej nimajo njihove zahteve nobenih mej. Brez gospodarske bede naše dežele, katero je pa pripisati le nemško-nacionalni večini, bi bila

slovenska obstrukcija kmalu strta. In to moramo ravno sedaj javno povedati, ko pred hudo uro bije plat zvona.

Od mažarske meje. Mažari hočejo vse nemažarske narode na svoji zemlji pomažariti, tako tudi ogrske Slovence, ki jih je 100.000, in Medjimurce, ki jih je tudi okoli 100.000. Sole so jim pomažarili že tako, da je v njih mažarski jezik učni jezik, zato je tam veliko analfabetov in sploh narod kulturno zaostaja. Vsa krajevna nemažarska imena so pomažarili; n. pr. starodavni rojstni kraj sv. Jeronima, Strigovo, so spremenili v Stridovar; Macince v Miksavar (izgov. Mikšovar), Čakovce v Chaktornya (beri Čaklornja) itd. Mažari bi nam lahko rekli, da se mi ne smemo v njihovo notranjo politiko vtikati, pa se moramo. Kajti nam nemažarom so znana krajevna imena, n. pr. slovenska, tako, kakor jih imenuje ljudstvo. In če mi komu pišemo, ne dobi dotičnik našega pisma, ker v mažaronskih uradih, n. pr. na pošti, nočejo poznati slovenskih imen. Lani dne 26. oktobra 1911 je župnijski urad Sv. Bolfenk pri Središču poslal uradno pismo z naslovom: Velečastiti nadbiskupski župnijski urad Strigova. Dne 8. novembra 1911 pa je župnijski urad Strigova terjal uradno listino, naj jo pošlje bolfenški urad. Bolfenški župni urad je odgovoril, da je dotično listino poslal. In ker župni urad Strigova ni dobil uradnega pisma, se je župni urad bolfenški pritožil na c. kr. pošto ravnateljstvo v Mariboru. Župni urad Strigova je dne 13. novembra 1911 zopet terjal dotično listino. Nato je župni urad Sv. Bolfenk pri Središču poslal v Strigovo duplikat z naslovom: Vlč. nadb. žup. urad Strigova, via Čakovec, Medjimurje. Silno. — Pošto ravnateljstvo v Mariboru je dne 22. nov. 1911 terjalo, da žup. urad bolfenški popiše uradno pismo, ki ga je poslal v Strigovo. Dne 22. novembra 1911 pa piše poštni urad bolfenški župnemu uradu bolfenškemu: Na podlagi vpraševalnice z dne 14. nov. 1911 podpisani urad naznanja, da gospod župnik iz Strigove odgovarja sledeče: „K meni nije došlo, ali sada više ne trebam, jez sem dobio duplikat.“ Župni urad bolfenški pa vendar terja izgubljeno pismo in ga še do danes ni dobil. Kaj je vzrok tej muki v uradih? Mažarski šovinizem, ki pomažaruje slovenska imena. Naša zahteva mora biti, da nobena vlada ne sme krajevnih imen spreminjati samovoljno, ampak tista imena, ki jih dotično domače ljudstvo rabi, morajo imeti veljavo v vseh uradih.

Radovedni Jahn. Urednik „Marburgerce“ se dela včasih silno važnega. V sobotni številki svojega lista je zagrešil članek, v katerem srborito pozivlje nemške poslance, naj bodo napram Slovencem neodjenljivi. In to svoje politično nehonetno stališče vtemeljuje s tem, da pravi, da slovensko ljudstvo ni za obstrukcijo in korajžno trdi, da ni bilo nikakih shodov, na katerih bi se bili volilci izrekli za obstrukcijo. Je zelo žalostno, da ima urednik lista, ki hoče biti vodilen, tako malo stikov z javnostjo in je tako malo informiran, da ne ve, da je S. K. Z. na silvestrovo imela 13 shodov. Okrog njegovega nosu so se takorekoč vršila zborovanja, in on še teden dni pozneje ne ve nič o njih. Iz kolegijalne prijaznosti bi magari našli še enkrat gospodu Jahnu imena krajev, kjer so bili shodi, toda druge čitatelje bi s tem obloščasili in poleg tega imajo pri „Marburgerci“ ljudi, ki znajo prav dobro slovenski. Do teh ljudi se naj obrne prijatelj Jahn, če sam ne zna slovenski, saj si vendar mora pustiti od njih predstavljati tudi razne članke v slovenskih liberalnih listih, ki govorijo v nemško-nacionalnem smislu proti obstrukciji. In ti ljudje mu bodo lahko povedali, da so bili v naših listih shodi za silvestrovo jasno in vidno naznanjeni in prinesli smo tudi obširna poročila o poteku teh zborovanj. Svetovali bi Jahnu, naj se v prihodnje vedno bolj pravočasno pouči, da se bo obvaroval takih nesmrtnih blamaž, kot zadnje soboto s svojo zapoznelo radovednostjo. Je res smešno za počet, če bere človek v pričetku članka Jahnovo samohvalbo, da on pozna spodnještajerske razmere in ve za razpoloženje ljudstva, na koncu pa sliši ravno tistega Jahna, kako s svojim nerodnim vprašanjem pred vso javnostjo razkrije, da ne ve ničesar niti o zunanjih dogodiljajih, kaj še, da bi poznal mišljenje ljudstva. Jerum, jerum, quae ignorantia rerum.

Veliko delo o slovanstvu. V nekaj dneh izide v Pragi v Laichterjevi založbi monumentalno delo — „Slovanstvo.“ — na katerem so sodelovali najboljši poznavatelji prošlega in sedanjega slovenskega kulturnega življenja. Zgodovinski razvoj slovanstva je napisal vseučiliški profesor dr. Jaroslav Bidlo. O državnih uredbah razpravlja vseučiliški profesor dr. Karel Klädle, statistiko slovanstva podaja prof. dr. Antonin Boháč, o slovanstem šolstvu piše Antonin Jiráek, o literaturi profesor J. Muchal, o umetnosti profesor dr. Taborsky, o glasbi pa profesor Zdenko Nejedlý. V knjigi bodo tudi izčrpljive razprave o slovanstem časopisju, turistikah itd. Razpravo o slovanški žurnalistiki je napisal eden najboljših poznavateljev slovenskih političnih in kulturnih razmer, urednik „Narodne Politike“ Jan Hejret. „Slovanstvo“ bo delo, kakoršnega sedaj še ni bilo v slovanstem svetu, temelj za spoznavanje slovanstvih narodov in slovanške kulture.

Za „Slov. Stražo“ je nabral gospod J. Bende 2650 najlepše urejenih obrabljenih znamk. Hvala mu prisrčna! — Velečastiti gospod Ozvatič, kaplan v Slov. Bistrici, je istotako podaril nač. poletretji tisoč lepo urejenih, obrabljenih znamk. Hvala lepa!

Zima. New York, dne 6. januarja: V Ameriki vlada letos nenavadno huda zima. Zmrznilo so že 4

osebe. Vsa zavetišča so prenapolnjena. V Redwingu v Minesoti je vsled mraza počil železniški tir, osební vlak je skočil iz tira, nač 20 oseb je bilo težko poškodovanih.

Štajersko.

Maribor. Dne 5. t. m. je v tukajšnji bolnišnici po dolgi in mučni bolezni umrla č. šolska sestra Meh-tilda Čepin. Pokojna je bila rojena leta 1871 na Tlakah, fara Pilštanj, kot hči ugledne in znane Čepinove rodbine. N. v m. p.!

Studenci pri Mariboru. Na sv. Treh kraljev dan zvečer je nastal v Studencih pri Mariboru med lanti tepež, pri katerem so 22letnega Franceta Perkliča neki fantje z nožmi tako razrezali po glavi, da je Perklič nezavesten obležal, dokler ga ni rešilni voz odpeljal v bolnišnico.

Št. IIj v Slov. gor. V našem Slovenskem Domu je polno življenja. Vedno zborujemo, prireditve se vrsti za prireditvijo. Naša dekleta so nam včeraj v nedeljo, dne 7. januarja predstavljala igro: „Na Marinjem Srcu“, ki se je ugodno obnesla. Dvorana je bila polna. Prišli so celo naši možje iz Svečine, Jarenine, Sv. Kungote in Št. Jakoba.

Ptuj. Tukaj se govori, da se še Linhartu nikdar ni tako dobro godilo, kakor v sedanji dobi, ko dela dr. Kukovec s svojimi ljudmi zanj politične shode. Celjski Narodni svet se bo baje sedaj tako preosnoval, da dobi v njem tudi „Štajerčev“ urednik sedež in glas.

Ptuj. Prejeli smo in priobčujemo, ker nočemo delati nikomur krivice: Podpisani trgovec Č. v Ptujju prosi slavno uredništvo „Straže“ z ozirom na dopis iz Ptujja dne 3. t. m., da se konstatuje, da njemu predsedstvo, oziroma vodstvo posojilnice v Ptujju nikdar ni obljubilo posojila za stavbo; kar mi je en član načelstva pred leti ponudil, za to pa ne morem smatrati odgovornega vodstva posojilnice. Spomladi leta 1911, ko je prišla denarna kriza in sem začel staviti, se mi je odreklo vsepovsod od vseh večjih zavodov na Slovenskem in ravno tako od tujih zavodov in le srečnemu slučaju se imam zahvaliti, da mi je eden zmeren tuji zavod dovolil posojilo. Sicer pa prosim, da bi se pustilo celo zadevo v miru, ker jaz moram in hočem svoja poslopja prej dovršiti, predno mi je mogoče moja podjetja v ređu obratovati in mi vsako javno razmotrivanje v tem zna le škodovati, posebno s tem ozirom, ker sem navezan vsled denarne krize na Slovenskem, večino gmotnih sredstev črpati le od tujih zavodov. V Ptujju, dne 5. januarja 1912. Z odličnim spoštovanjem: Č.

Celje. Umril je trgovec gospod Karol Vanič, star 54 let. Pogreb se je vršil v soboto popoldne ob obilni udeležbi občinstva.

Celje. Ljudsko gibanje. V pretečenem letu je bilo v celjski županiji rojenih 365, umrlo jih je 475, poročenih pa je bilo 108 parov.

Majšperg. Zmrznil je na silvestrovo noč tukajšnji poštni pot Rajšl. Stari, slabotni, pa dobri mož je dobil nekaj več piti, pa se ga je navlekkel, po noči pa ob ceesti pobil, dokler ni upehal in zmrznil. Žal nam je za njega. Zda j na jih na mesto njega hodi po šest vsak dan na Ptujsko goro po pošto.

Sv. Bolfenk pri Središču. Ljudstvo je govorilo. Dne 4. t. m. so bile volitve v občini Vitan-Lačoves. Zmaga je naša. Voli se 12 odbornikov. S. K. Z. si je priborila 10 zanesljivih mož, enajsti je napol naš. samo dvanajsti je nasprotnik. G. Tomažič in g. Šoštaric sta propadla. Havelok ničesar „nemre“, tudi štunfe ne.

Slovenjgradec. Pokažimo, da znamo biti hvaležni! Gospod Avgust Günther, svečar v Slovenjgradu, je zvest pristaš krščanske stranke, zato ga najtopleje priporočamo. Več pove tožadevni današnji inserat.

Ali ste že obnovili naročnino? Širite „Stražo“!

Narodno gospodarstvo.

Vrednost lanskega vinskega pridelka na Kranjskem. Glasom statističnih, iz posameznih vinorodnih krajev kranjski kmetijski družbi došlih poročil se je na vsem Kranjskem pridelalo v jeseni 1911, skupaj 225.991 hl, ali okroglo 226.000 hl vina, in to 129.070 hl belega, 84.417 hl rudečega (čviček) in 12.504 hl črnega vina. Povprečni pridelok na ha znaša 22.2 hl, ali 2220 l. V primeri z letom 1910 je lanski pridelok za 167.287 hl večji, kajti leto 1910 se je pridelalo le 58.704 hl. Pa ge samo glede množine, marveč tudi glede dobrote lanski vinski pridelok tudi v drugih kronovinah znatno presega svojega prednika. Zato so pa naši vinograjniki letos na svoje blago jako ponosni in ga vedo tudi primerno ceniti. Z ozirom na dosežanje cene 40—60 in tudi 70 h za liter smemo z gotovostjo vzeti povprečno ceno 50 h za liter. Potemtakem je lanski vinski pridelok na Kranjskem 226.000 hl po 50 K, skupaj vrđen 11.300.000 K. Recimo, da se ga ¼, to je okroglo 56.000 hl, ne prodaja, ga pojde vendar še za 8.500.000 K v promet. Sreča je to za Kranjsko, da se je lanska vinska letina tako sponesla in da so dosegle tako lepe cene, kajti v nasprotnem slučaju bi se gotovo bile že cele rodbine

na novo izselile ter iskale drugod zaslužka. Tako so si pa mnogi zopet opomogli ter bodo zopet z veseljem naprej obdelovali svojo grudo. Sodeč po lanskem trtnem lesu, nas navdaja veselo upanje, da bo prihodnja vinska letina lanska še znatno prekašala — vsaj glede množine — in zato si ne moremo kaj, da bi naših in drugih vinograjnikov že sedaj ob pričetku novega leta ne opozorili, naj za jesen, to je za dobro trgateg, skrbje že sedaj. Kdor je že prašil, to je kdor je zvršil že predzimsko kop, je dobro ravnal; še bolj pa, kdor je ob enem tudi gnojil, zlasti z umetnim gnojem, ki se počasi razkrajja (Tom. žlindra, kajnit). Kdor pa umetnega gnoja še ni trosil in je vinograd potreben gnoja, lahko to stori še v teku zime, naj sneg zapade ali ne. Ker trte po nekoč tudi po zimi obrezujejo, opozarjamo ob enem, da naj se na posameznih trtah ne pušča preveč rodnega lesa, če tudi je morebiti prav močna, ker se trta s prevelikim nakladanjem ošibi, po letu bolj trpi sušo, bolezní jo bolj napadajo, čiščenje takih trt in vinogradov je otežkočeno in končno se grozdje na preobloženih trtah slabeje razvije in slabeje dozori ter take trte dosledno dajo vino slabejše vrste.

Hmelj. Iz Zataca poročajo: Cene hmelja so pričetkom tega leta stalne. Zateški prima-hmelj je imel ceno med 440 do 445 K 50 kil. Za manj vredni hmelj se je plačevalo 415 do 420 K, srednji hmelj 420 do 430 kron. — V Zatacu je padlo dosti dežja, kaj je jako dobro za hmeljsko rastlino, in tudi mraza še ni bilo nobenega.

Naraščanje, oziroma padanje števila živine na Kranjskem. Kako se je na Kranjskem izpreminjalo število živine v zadnjih 30 letih, kažejo naslednji uradni podatki, po katerih se je našlo:

	l. 1880	l. 1890	l. 1900	l. 1910
koaj	21.975	23.771	24.821	27.136
goveda	225.143	227.613	253.839	226.948
ovac	67.431	53.462	83.629	24.189
koz	15.636	8.418	6.384	4.682
prešičev	73.130	94.985	107.936	177.289

Vojska.

Nespremenjen položaj.

Na bojnem polju ni nobene spremembe. Italijani se sicer dobro utaborujejo, a v notranje dele si pa ne upajo prodirati, ker naletijo povsod na najkrepkejši odpor.

Vojska že traja četrta leta, a Italijani še niso dosegli nobenih odločilnih uspehov.

Iz Carigrada se poroča, da nimajo vesti o mirnih pogajanjih nobene podlage.

Razgled po svetu.

Francoski ogleduh Lux, ki je bil zaprt v nemški trdnjavi Glatz, je pobegnil in srečno dospel v Pariz. „Esti Ujsag“ izve o begu stotnika Luxa od njegovih prijateljev v Budimpešti sledeče: V Budimpešti živi par prijateljev stotnikovih, ki so že pred par meseci sklenili osvoboditi Luxa iz zapora. Sredi meseca decembra so na pošti oddali tu par zavojev na naslov stotnika Luxa, ob enem so pa prosili poveljnika trdnjave Glatz, naj te božične darove izroči stotniku Luxu. To se je tudi zgodilo. Poveljnik trdnjave ni niti zapazil, da so bili zavoji zvežani z nenavadno močno vrvjo in da so za vsak zavoj rabili kakih pet metrov vrvi. S pomočjo teh vrvi in fine pile, ki so mu jo tudi poslali, je stotnik Lux pobegnil. Pobegnil je dne 27. decembra. Dne 29. decembra je došel v Budimpešto, kjer so ga čakali njegovi trojaki. Povedal je, da je takoj po svojem begu stopil v vlak ter se peljal do Mittelwalde. Od tam se je peljal brez voznega listka dalje. Pri tem ga je zasail avstrijski sprevoznik, kateremu je povedal, da nima denarja. Nato ga je ta izročil avstrijskim orožnikom. Tem je povedal, kdo je in od kod prihaja. Kot političnega begunca ga niso mogli izročiti nemški oblasti. Postajni načelnik je brzopaval v Budimpešto in je zahteval od njegovih ončotnih prijateljev denarja za vlak, kar je tudi dobil. Tako je mogel Lux brez ovir potovati do Budimpešte, kjer je ostal 24 ur. Skozi Avstrijo in Švico je odpotoval v Francijo. — „Lokalanzeiger“ poroča iz Pariza: V ministrskem svetu je vojni minister poročal o zadevi Luxa. Vladi gre za to, da se javnost sploh več ne peča s to zadevo, ker protinemška agitacija, s katero je začel v zadnjih dneh del časopisja, pač ne more ugodno vplivati na važno posvetovanje senata o maroški pogodbi. Z ozirom na to se trudijo nekatere osebe prepričati, da bi se ne začelo nabirati za dar, ki ga hočejo dati Luxu. Stotnik Lux je zapustil Pariz, ne da bi povedal svoj naslov.

Velik požar. Dne 4. t. m. je nastal v salonu palače grofa Ludovika Batthyany-ja v Esterhaszyjevi ulici v Budimpešti požar iz neprevidnosti pri zaviranju električnega toka. V kratkem času je bilo uničenih 12 dragocenih slik in mnogo drugega polišstva. Uničena je bila ena slika van Dyk-a, Potter-ja, Andassy-ja itd. Vrednost teh dragocenih umetniških slik je cenjena na en milijon kron. Sicer so bile te umetnine zavarovane, a njih umetniško-historična vrednost je nenadomestljiva.

Robert pl. Holzknacht. Roberta pl. Holzknacht so prepeljali s klinike v stanovanje njegovih starišev. Njegovo zdravstveno stanje je nevarno, pa ne brezupno.

Volneno

za ženske in sukno za moške obleke zadnje mode razpošilja najceneje :

Jugoslovanska razpošiljalna
R. Stermečki v Celju št. 301.

Vzorci na zahtevo poštnine prosto.

Harmonij, velik, lep, firma Maier-Fulda, amer. sistem: tenlus. Orgel, 2 manuala, vsak po 5 oktav, pedal 2 oktava in 3 glasi, primeren za kakšno kapelo ali salon, s 5 registri, karakteristične spremene od najfinejšega pp do veličastnega fff, še skoraj nov, popolnoma chrnjen, brez vsakega pogreška, se proda. Vprašanja se naj naslovijo na upravištvo tega lista. 192

Za Svečnico!

Vsem velečastitim gospodom in cerkvenim predstojništvom zopet toplo priporočam mojo bogato zalogo **pristnih voščenih in milly sveč,** voščenih zavitkov, raznih plamenic najboljše vrste in po najnižji ceni. Omenjam, da že celih 16 let delam v tej hiši kot svečar. 19

Za obila naročila se priporoča

J. Dufek nasl. Fran Duchek, svečar in medicar v **Mariboru, Viktringhofgasse.**

Svoji k svojim! Za naše odre! Diletantje pozor!

Veliko zalogo **lasulj** lastnega izdelka iz pristnih las od K 6.— višje, za posojilo po K —.70 višje; raznih lepotic, mastiksa, klep, brade in drugih potrebščin za **predstave;** nadalje **kite za dame** iz pravih (domačih) las od K 5.— višje, kakor sploh vse izdelke iz las izgotavlja v najkrajšem času ter se priporoča

Josip Holy,

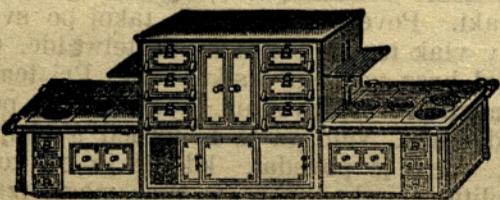
brivec in diplomiram lasuljar.

v **Brežicah ob Savi** odlikovan z zlato kolajno na Dunaju in v Pragi.

Cene zmerne! Postrežba solidna in točna!

Tovarna za peči H. KOLOSEUS

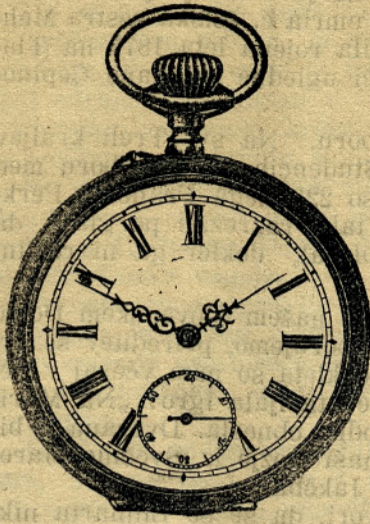
Wels, Gornje Avstrijsko.

Izvrstne in v vsakem oziru nedosegljive peči iz železa, emaila, porcelana, majolike za gospodarstvo, hotele, restavracije itd. — Naprave za kuhinjo s soparom, s plinom in peči na plin, trpežne irske peči. Dobe se v vsaki trgovini, kjer ne, se pošljejo takoj. Zahtevajo se naj „Originalni Ko'oseus-štedilniki in manj vredni izdelki naj se vrčajo. Ceniki zastoj. 194

Na prodaj je v Vitanje pri Celje eno- nadstropna hiša na voglju z vratom in hlevom in je pripravna za vsako obrt ter prav krasna za stanovanje. Več pove o-krbnišvo vitanjske graj ščine v Vitanje.

Slovinci pozor!

Poročne prstane vsake velikosti in po najnižji ceni; ne votle ampak polne (masivne.) Za blago jamčim in graviram zastoj. Posebno priporočam nove slovenske plošče za gramofon, v katerih imam sedaj posebno veliko izbiro. Delavnica za popravila.

Urar, očalar in zlatar

Franjo Bureš Maribor
Tegethofova cesta št. 39.

Smrekove storže letošnje, semena polne, želod, vosek, vinski kamen, suhe češplje, suhe gobе, orehe, sploh vse deželne pridelke kupi vedno

veletrgovina Anton Kolenc Celje, Graška cesta 22.

Istotam se dobijo tudi vsi deželni pridelki, kakor fižol, krompir, koruza itd., sploh vsi deželni pridelki, kakor tudi vse špeci-rijsko blago vedno sveže po najnižjih cenah

na debelo in drobno.

Katoličani! Slovenci!

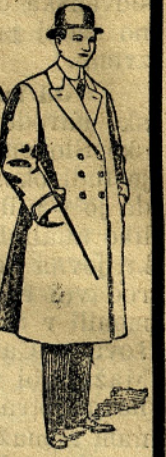
H kateremu krojaču se naj obrnemo?

K

Jos Macuh
v Mariboru, Stolna ul.

nasproti Ljudski posojilnici.

Priporoča se preč. duhovščini in sl. občinstvu za obilen obisk. Zagotavljam točno in pošteno postrežbo. Cene primerne. Zaloga črnega- in modnega blaga iz solidnih tovarn.

Udano podpisani si usoja opozoriti velečastito duhovščino na svojo veliko zalogo izvrstnih

voščenih sveč

razni velikosti za cerkve ter prosi blagohotnega naročila.

Avg. Günther, svečarna na paro. v Slov. Gradcu.

Letni račun. — Franko pošiljatev.

Kapnice se vzamejo bo najvišji ceni v račun.

Pijte samo Tolstovrško slatino.
Naroči se v Tolstem vrhu, Guštanj, Koroško.

Slikar in pleskar

Prevzamem vsa dela dekoracijske, slikarske in pleskarske stroke, katera izvršujem vestno in po najnižjih cenah.

Mihael Dobrave v Celju
Gospodska ulica 5.

Na debelo!

Veletrgovina s papirjem.

Na drobno!

Goričar & Leskovšek

Celje : Graška ulica št. 7.

Zvezna trgovina (Goričar & Leskovšek)

Celje, Rotovška ulica št. 2.

Tovarniška zaloga vsakovrstnega papirja, pisalnih in risalnih potrebščin. Lastna zaloga šolskih zvezkov, risank, risalnih skladov ter vseh tiskovin za urade.

Podružnica Ljubljanske Kreditne Banke v Celju.

Centrala: **Ljubljana.**

Podružnice: **Špljet, Celovec, Trst, Sarajevo in Gorica :**

Delniški kapital: **8 milijon kron.**

Rezervni zaklad **čez K 800.000** obrestuje

vloge na vložne

knjižice po

od dne vloge do dne dviga.

Renf. davek plačuje banka iz svojega.

4 1 0 / 2 0

čistih